

zwola wón swojich wučownikow a džeše k nim:

Mat. 15, 32.

2. Mi je žel ludu; hižo tři dny traja při mni, a nimaju, što bychu jědli.

3. A pušću-li jich bjez jědze domoj, zawutla na puću; přetož někotři z nich su zdaloka přišli.

4. A jeho wučownicy jemu wotmolwichu: Z wotkel zamóže štó jich z khlěbom nasycić tu w pusćinje?

5. A woprašaja so jich: Kelko khlěbow maće? Woni rjeknychu: Sedm.

6. A wón poručija ludej so na zemju zesysać. A wzawši sedm khlěbow, džak prajiwši lamaše, a dawaše je swojim wučownikam, zo bychu je předkladli; a předkladžechu je ludej.

7. A mějachu něšto rybičkow; tež te požohnowa a přikaza předklasć.

8. A pojěchu a buchom nasyceni; a zezběrachu, štož zby wot lamankow, sedm korbow.

9. Tych pak, kotřiž běchu jědli, běše na štyri tysacy; a wón rozpušćija jich.

10. **A** ze swojimi wučownikami hnydom do čolmika stupiwši, přińdže do Dalmanuthskeje krajiny.*

11. A wuńdžechu farisejowje, a počachu so z nim wurěčować, žadajcy znamjo z njebjes wot njeho, jeho spytujey.

Mat. 16, 1; Luk. 11, 54.

12. A zdychnywši w duchu rjekny: Čohodla žada sebi tónle splah znamjo? Zawěrnjo praju wam, zo njebudže znamjo date tomule splahaj.

13. A jich wopušćiwši stupi zaso do čolma, a přewjeze so přez jězor.

14. **A** běchu zabyli khlěb wzac, a nje-mějachu wjac dyžli jedyn khlěb sobu w čolmje.

Mat. 16, 5.

15. A přikazowaše jim prajo: Kedźbujće, a hladajće so kwasa farisejow a kwasa Herodesoweho.*

16. A přemyslowachu, mjez sobu prajicy: Khlěba nimamy.

17. To spóznowši džeše Jězus k nim: Što sebi přemyslujete, zo khlěba nimate? Hišće njespóznowate a njerozymite? hišće maće woslepjenu swoju wutrobu?

18. Woči mějey njewidžite? a wuši mějey njeslyšite? Ani so njedopomnite, Mark. 6, 41; Jan. 6, 11.

19. Hdyž pječ khlěbow lamach za pječ tysacow; kelko korbow nazběrašće lamankow polnych? Prajachu jemu: Dwanaće.

20. A hdyž sedm khlěbow za štyri tysacy; kelko korbow lamankow nazběrašće? A rjeknychu jemu: Sedm.

21. A praješe jim: Kak hišće njespóznowate?*

22. **A** přińdžechu do Bethsaidy, a přiwjedžechu k njemu slepeho, a prošachu jeho, zo by so jeho dótknyl.

23. A přimnywši ruku slepeho, wuwjedže jeho z městačka won, plunywši na jeho woči a položiwši swojej ruce na njeho woprašaja so jeho, widžite-li što?

24. A pohladnywši džeše: Widžu čłowjekow khodžić, jako štomy.*

25. Potom položi znowa ruce na jeho woči; a poča widžeć, a bě tak wustrowjeny, zo wšitko jasnje widžeše.

26. A wón pósła jeho do jeho domu prajo: Dži do swjeho domu, a hdyž do městačka přińdžeš, njepowědaj nikomu.

27. **A** woteńdže Jězus, a jeho wučownicy, do městačkow Cäsareje Filipoweje; a na puću prašeše so swojich wučownikow, jim prajo: Za koho maju mje ludžo?

Mat. 16, 13; Luk. 9, 18.

VIII. 10. t. j. hdžež měsće Dalmanutha a Magedan abo Magdala ležeštaj. — 15. Pod kwasom t. j. zakisanim čestom, z kotrehož so khlěb pječe, mjenješe Jězus wučbu a přiklad; wučby a přiklada farisejow a Herodianow, t. r. ludži, kotřiž z Herodesom džeržachu, mějachu so jeho wučownicy hladać. — 21. t. r. zo pod kwasom wšedny khlěb njeměnu, wo njón so starać njetrjebaće, hdyž sće swědkowje tajkich džiwow byli; ale ja rozymju pod kwasom lohkomyslne wučby a přiklady. — 24. t. r. wšitkich jenajkich, ani zo bych jich po štaltnosći a wobliču rozeznawać móhł.